

REVILLA ÉS ALLIBERAT SENSE L'AJUT POLICIAL

El Congrés no vol negociar amb ETA

La resposta del govern central davant l'alliberament d'Emiliano Revilla ha estat immediata. No hi haurà negociació amb ETA mentre continuen els assassinats.

Joan Campos

Hores després que l'industrial de Sòria Emiliano Revilla fóra alliberat, el ministre de l'Interior, José Luis Corcuera, que es trobava present en l'enterrament del guàrdia civil, Cristóbal Díaz García, assassinat per ETA el passat dissabte, descartava tota possibilitat que, després del segrest, el govern reprenguera conversacions amb ETA a fi de trobar algun tipus de negociació. Segons declarà Corcuera «amb morts no hi ha manera de dialogar amb ningú». En el mateix sentit s'expressà també Ricardo García Damborenea, secretari general dels socialistes de Biscaia, que afirmà: «Si algú pensa que perquè el senyor Revilla haja recuperat la llibertat estem en condicions de seure a negociar amb els terroristes, crec que s'equivoca».

La contundència d'aquestes declaracions apresades dels socialistes, comprensibles si es té en compte la proximitat de la mort de Cristóbal Díaz eren contrarestades pel mateix Corcuera en mostrar-se partidari d'intentar trobar «entre tots —segons digué textual-

ment— vies que permetin la desaparició de la violència i l'arribada de la pau».

Les actuacions de l'executiu, en els últims dies, semblen assegurar, però, que aquestes vies per trobar la pau passen més per intensificar la col·laboració de la policia espanyola amb la francesa que per reprendre les converses del govern amb els representants d'ETA confinats a Alger.

La història del segrest de l'industrial Emiliano Revilla és, també, la història de la ineficàcia de les forces de seguretat de l'estat. Ni han participat en l'alliberament, ni han aconseguit, durant els vuit mesos de captivitat, cap indici fiable sobre el *zulo* on ETA retenia l'industrial. Segons fonts del Ministeri de l'Interior, tot feia preveure que l'alliberament es produiria el cap de setmana passat, però ni amb aquesta informació a la mà la policia ha estat capaç de detenir ningú. Ja ho deia el ministre Corcuera: «m'hauria agradat un desenllaç diferent, un desenllaç en què les forces de seguretat hagueren alliberat l'ostatge». Però, el cert és que la policia de Madrid se n'assabentava,

La història del segrest de Revilla és la història de la ineficàcia de les forces de seguretat.

del final feliç, perquè els mitjans de comunicació en donaven la notícia, i només llavors van posar en marxa el dispositiu per a controlar les eixides de la ciutat. Arribaven tard i la seua tasca no feia una altra cosa que dificultar el trànsit a Madrid.

Des que el 24 de febrer ETA va segrestar Emiliano Revilla, s'han seguit les especulacions sobre el pagament del rescat sense que a hores d'ara familiars i policia es posen d'acord sobre les xifres. Es diu que la família de l'industrial podria haver pagat, en total, 1.950 milions de pessetes, dels quals ETA només n'hauria cobrat 1.100, és a dir, la quantitat pagada en els últims dos mesos. A més, la policia francesa, que sembla la veritable policia en el cas Revilla, havia frustrat dos intents de pagament del rescat, un de 725 milions i un altre de 100. Un considerable ball de milions per a un segrest amb desenllaç feliç, però que deixa darrere episodis lamentables. Valga com a exemple l'operació «Parque de Alcorcón», on es van registrar més de 2.500 domicilis i l'assalt dels GEO, amb autorització de la delegada del govern a Madrid, Ana Tutor, de dues cases de Leganés, on una veïna va resultar ferida de bala gràcies a la desinformació de la policia. □